

Sygn. akt VIII K 314/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Zdrodowski

Protokolant Małgorzata Łojko

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014 roku na rozprawie

sprawy M. Z.

urodzonego dnia (...) w M.

syna J. i T. z domu I.

oskarżonego o to, że:

w dniu 7 września 2014 roku o godzinie 18.55 w N. na ulicy (...) kierował rowerem wbrew prawomocnemu orzeczonemu przez Sąd wyrokiem sygnatura akt II K 165/09 zakazowi prowadzenia pojazdów rowerowych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. Oskarżonego M. Z. uznaje za winnego tego, że w dniu 7 września 2014 roku o godzinie 18.55 w N. na ulicy (...) kierował rowerem wbrew orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim wyrokiem z dnia 2 września 2009 roku w sprawie II K 165/09 zakazowi prowadzenia rowerów, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 244 k.k. wymierza mu karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu.

VIII K 314/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 25 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

M. Z. ma 48 lat. Jest rozwodnikiem. Ma dwoje dzieci. Utrzymuje się z prac dorywczych oraz pomocy z opieki społecznej. Mężczyzna był wcześniej wielokrotnie karany. Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 13 listopada 2008 roku w sprawie VIII K 337/08 skazano go za przestępstwo z art. 178a § 2 k.k. w zb. z art. 244 k.k. i orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych na okres 7 lat. Wyrok powyższy uprawomocnił się dnia 20 listopada 2008 roku. Skazany odbywał karę pozbawienia wolności z tego wyroku od 21 lipca 2009 roku do 21 stycznia 2011 roku. Wyrokiem łącznym z dnia 2 września 2009 roku Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim połączył orzeczone wobec niego środki karne zakazu prowadzenia pojazdów w sprawach VIII K 249/08 i VIII K 337/08 i

orzekł wobec niego łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów na okres 7 lat. Wyrok uprawomocnił się dnia 18 stycznia 2010 roku.

W dniu 7 września 2014 roku M. Z. pomagał przy cięciu drzewa. Mężczyzna, któremu pomagał dał mu pieniądze na alkohol i poprosił o zakup wódki. M. Z. zgodził się i po wódkę pojechał rowerem. Gdy jechał ulicą (...) w N. został zatrzymany do kontroli drogowej i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Podczas zatrzymania zachowywał się spokojnie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego (k. 34v), zeznań świadka M. S. (k. 35, 22v), protokołu badania stanu trzeźwości (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), odpisu wyroku (k. 15, 16, 17, 18, 19-20). Sąd skorzystał także z dokumentów zawierających dane osobopoznawcze oskarżonego.

Oskarżony M. Z. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym. Wyraził żal z powodu tego, co się stało (k. 34v).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle przeprowadzonych w sprawie dowodów nie budzi wątpliwości zarówno sprawstwo oskarżonego jak i jego wina. Oskarżony przyznał się do tego, że jechał rowerem, mimo obowiązywania go zakazu prowadzenia rowerów. Fakt ten potwierdził również zatrzymujący do kontroli oskarżonego policjant. Odpis wyroku łącznego nie pozostawia również wątpliwości co do tego, że w dniu zdarzenia oskarżonego obowiązywał zakaz prowadzenia rowerów. Jako że prokurator wskazał w zarzucie, że oskarżony naruszył zakaz prowadzenia pojazdów rowerowych, aby uściślić opis czynu stosownie do zakazu orzeczonego wyrokiem łącznym Sąd zmienił opis czynu w stosunku do tego zawartego w akcie oskarżenia.

Sąd podzielił kwalifikację prawną czynu zaprezentowaną w akcie oskarżenia. Nie budzi wątpliwości, że czyn przypisany wyrokiem M. Z. wypełnia znamiona czynu zabronionego określonego w art. 244 k.k. Polega on między innymi na nie stosowaniu się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów. Czyn ten może być popełniony jedynie umyślnie, ale zarówno w zamiarze bezpośrednim jak i ewentualnym.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia rowerów, który obowiązywał w dacie popełnienia czynu. Jadąc rowerem oskarżony nie zastosował się do tego zakazu. Mając zaś pełną świadomość jego obowiązywania w zamiarze bezpośrednim dopuścił się czynu zabronionego.

Nie ulega także wątpliwości, że czynu tego M. Z. dopuścił się w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. Stosownie do tego przepisu zachodzi ona jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany.

W sprawie VIII K 337/08 oskarżony był skazany za przestępstwo kwalifikowane między innymi z art. 244 k.k., a więc umyślne i podobne, do tego, które obecnie popełnił. W sprawie tej odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od 21 lipca 2009 roku do 21 stycznia 2011 roku, a więc w okresie dłuższym niż 6 miesięcy, a przypisanego mu obecnie czynu dopuścił się w okresie krótszym niż 4 lata od odbycia poprzednio kary.

Czyn oskarżonego jako społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy i zawiniony należy ocenić jako przestępny. Co do winy to w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności wyłączające winę – oskarżony osiągnął wiek odpowiedzialności karnej jak również nie znajdował się w stanie wyłączającym winę.

Reakcją na przestępstwo jest wymierzenie kary i środków karnych przewidzianych w ustawie. Stosownie do art. 53 k.k. sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację

i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Przepis art. 244 k.k. za popełnienie przestępstwa w nim stypizowanego przewiduje karę pozbawienia wolności od miesiąca do lat 3. Sąd uznał, że najpełniej cele wychowawcze i zapobiegawcze zrealizuje kara 4 miesięcy pozbawienia wolności. Tak ukształtowana kara uwzględnia również stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez M. Z. czynu.

Jako okoliczność obciążającą oskarżonego należało potraktować jego uprzednią wielokrotną karalność. Oskarżony pomimo wymierzenia mu kar ponownie wkroczył na drogę przestępczą. Oznacza to, że dotychczas stosowane kary i środki karne nie przyniosły zakładanego wobec oskarżonego rezultatu. Z drugiej jednak strony należy wskazać na dość długi okres, w którym oskarżony nie był skazywany za inne przestępstwa.

Co do stopnia społecznej szkodliwości czynu, określonego z uwzględnieniem okoliczności wymienionych w art. 115 § 2 k.k., nie można ocenić go tylko jako nieznacznego. Oskarżony godził swym działaniem w autorytet wymiaru sprawiedliwości, okazując, iż nie ma zamiaru podporządkować się zastosowanemu w stosunku do niego zakazowi prowadzenia rowerów. Zakaz ten naruszył bez żadnego ważnego powodu, a tylko po to by kupić alkohol.

Z całą pewnością przyznanie się do winy nie jest istotną okolicznością łagodzącą, skoro został on złapany na gorącym uczynku. Podobnie jak wyrażona skrucha, wobec tego, że wcześniej wielokrotnie naruszał on porządek prawny.

Kara wymierzona M. Z. nie przekracza także stopnia winy, oskarżony w sposób w pełni świadomy naruszył normy prawa karnego.

Sąd nie znalazł podstaw do tego by wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesić. Stosownie do art. 69 § 1 i 2 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, kary ograniczenia wolności lub grzywny orzeczonej jako kara samoistna, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Wprawdzie kara pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu nie przekracza 2 lat, jednak oskarżony nie daje gwarancji, iż mimo zawieszenia kary nie popełni w przyszłości nowego przestępstwa. Jedynie dolegliwość wynikająca z rzeczywistego odbycia kary pozbawienia wolności może go skłonić do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego. Oskarżony był już wielokrotnie skazywany, także na kary pozbawienia wolności. Żadne z tych skazań nie skłoniło go do przestrzegania porządku prawnego. Czynu swojego dopuścił się w warunkach recydywy. Miał on wielokrotnie szansę na poprawę swojego postępowania, ale szansy tej nie wykorzystał, ponownie dopuszczając się przestępstwa. Wymierzenie mu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania dałoby oskarżonemu jeszcze większe poczucie bezkarności. Tylko zdecydowanie dolegliwa sankcja karna skłonić może M. Z. do przestrzegania porządku prawnego, a sankcją taką biorąc pod uwagę przeszłość oskarżonego jest kara pozbawienia wolności orzeczona bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Całokształt tych okoliczności sprawia, że nie jest możliwe warunkowe zawieszenie wymierzonej mu kary, gdyż nie jest to wystarczające dla osiągnięcia w stosunku do niego celów kary.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Oskarżony nie ma stałych źródeł dochodów. Utrzymuje się z wykonywania prac dorywczych i z pomocy społecznej. Będzie musiał odbyć karę pozbawienia wolności. To sprawia, że obciążenie go kosztami procesu byłoby dla niego zbyt uciążliwe.